

første Forudsætning vilde føre til, at samtlige Tugthussfanger i hele Riget bleve henvisste til Anstalterne i Sjælland, hvilket ikke har været Udkaftets Mening, og efter den anden Forudsætning vil den hele Forøgelse af Dagceller for Mandfanger kun kunne blive 70 å 80 udover hvad der ved Regjeringens Udkaft var paatænkt. — Dersom dette ikke skulde ansees tilstrækkeligt, da maatte ogsaa Ombygningen af Viborg Straffeanstalt sættes i Vero, og der vilde da for det næste Finantsaar kun kunne gjøres Forberedelser til Arbejderne. Da Udvalget imidlertid billiger Grundtanken i Regjeringens Udkaft, at indføre en Classefordeling efter 3 Grader for alle Fanger, og ikke finder Betænkelse ved, at et stort Antal ogsaa af Forbedringshuusfanger (næmligen de ældre og tidligere straffede Forbrydere) henføres til anden og 3die Klasse, har man ikke fundet Grund til at foreslaae en Afvigelse fra, hvad der allerede er vedtaget i det andet Thing, og dermed opgive ethvert fuldstændigt Bygningsarbejde for næste Finantsaar.

Dersom dette finder Thingets Billigelse, vil altsaa heraf følge:

At Ombygningen af Viborg Straffeanstalt, der maa ansees som meest paatværende nødvendigt, vil kunne ske ifølge den foreliggende Lov;

at det dernæst udtales, at der paa Christianshavn skal opføres et Dwindefængsel paa Veterinairskolens Grund, og at det nuværende Tugt- og Forbedringshuus paa Christianshavn skal ombygges, hvorved selvstændig forudsættes en Forelæggelse af Planer og Overlag, inden den endelige Bestemmelse tages om disses Indretning; og

at der ved Loven gives Regjeringen Midler i Hænde til, at foretage de forberedende Arbejder med Hensyn til de sidstnævnte 2 Straffeanstalter, der kunne ske uden at være til Hinder for den endelige Afgjørelse af Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang Dagcelle-

systemet skal anvendes i hver af dem, eller om deres øvrige hensigtsmæssige Indretning.

I Overensstemmelse hermed vil Udvalget foreslaae Endringer med Hensyn til §§ 1, 2 og 6, hvorved tillige opnaaes, at de i §§ 1 og 2 stillede Betingelser, der synes at ophæve Bestemmelseernes Charakter som Lov, ville bortfalde.

Der er foruden disse kun een Forandring, Udvalget tillader sig at foreslaae, og denne staaer i nær Forbindelse med det allerede Udviklede. — Da der efter det Anførte ikke endnu tages nogen endelig Bestemmelse med Hensyn til Dwindefængslet paa Christianshavn, mener Udvalget, at Salget af Frientimmertugthuset i Viborg bør stilles i Vero, idet man anseer det for meget tvivlsomt, om det ikke vil være hensigtsmæssigere at bevare et mindre Dwindefængsel i Viborg, som kunde benyttes for saadanne Dwindefanger, der paa Grund af kortvarig Fængselstid, deres Alder eller andre Omstændigheder, helst burde holdes særskilte fra de øvrige Dwindefanger, eller som det paa Grund af den lange Afstand fra Kjøbenhavn ansees rigtigst at henvisse dertil, hvorved da tillige opnaaedes, at man havde et midlertidigt Opholdssted for de Dwindefanger, der som Følge af en spæret Communication om Vinteren mellem Sjælland og Nerne ellers i længere Tid maatte henstaa i Baretægtsfængslerne til forøget Byrde for Communerne. — Hvis dette billiges, vil Loven ikke kunne indeholde nogen Fastsættelse af det Antal Dwindefanger, for hvilket Dwindefængslet paa Christianshavn skulde bygges.

S. Henhold til det Anførte foreslaaer Udvalget, at Lovforslaget vedtages med følgende Forandringer: i § 1. og 2. og i § 6. og i § 3. 4de Linie Tallet „400“ udgaaer, i § 3. Sidste Afnit af Paragraphen „Dog maa denne — end 24“ udgaaer.